
DE JAREN 90

SUCCESSSEN

De jaren 90 waren redelijk succesvol voor de club.

Ondanks dat gestopt werd met het ophalen van oud papier was de financiële huishouding prima op orde en werden er op voetbalgebied diverse successen geboekt.

Naast de diverse kampioenschappen van de verschillende standaardteams wist het vlaggenschip het kampioenschap binnen te halen.

In 1991 keerden een hoop spelers op het oude nest te terug en wist het 1e te promoveren.

Het seizoen daarop wist men zich net te handhaven....dit alles kwam alleen maar omdat Torarica (wie kent het nog) uit de competitie werd genomen.

Het was tijdens het seizoen 1993 - 1994 dat Egelantier Boys onder leiding van good old Leo Lamers kampioen werd.....daarover later meer.

Halverwege de jaren 90 zijn er veel Bosniërs komen voetballen bij Egelantier Boys. Toen wist men nog niet dat zij voor Egelantier Boys van grote waarde zouden zijn. Door verschrikkelijke omstandigheden hebben zij destijds hun land moeten verlaten maar hebben zij zich geworteld bij Egelantier Boys.

Ook gehoord in de jaren 90 en wel te verstaan in November 1992 was het bericht dat het waarschijnlijk onvermijdelijk is dat EB met de tijd zal moeten gaan fuseren.

Nu zoveel jaar later is daar al talrijke keren sprake van geweest maar zoals omschreven in de editie van deze serie heeft de Egelantier stevige wortels en blijft het nog steeds een vereniging die alles doet op eigen kracht.

Ook werd in 1997 het veertig jarig bestaan van de club gevierd.

BESTUURSMOMENTJE

Terugkomend op de stevige basis van Egelantier Boys onderstaand een foto van een willekeurig moment waaruit het bestuur destijds bestond. Uiteraard heeft lopende het bestaan van Egelantier Boys het bestuur uit verschillende personen bestaan welke we niet tekort willen doen en mede dankzij al deze bestuursleden bestaat Egelantier Boys nog steeds.

KAMPIOEN

Het eerste elftal van Egelantier Boys werd in seizoen 1993 - 1994 kampioen. Na de eerste drie wedstrijden verloren te hebben leek het seizoen al verloren echter na 13 overwinningen op rij was daar de titel.

1 ZARDASTURSTN.

SCHOUDETIJL

BRONNEN: HET NIEUWS, KAMPIOEN

LEUK VAN DE GAVEN.

De verrassende opkomst van Egelantier Boys

Door Sjoerd Bootsma

Rotterdam - Een prijs pakken zonder te spelen. Het is, zo beaamt Leo Lamers, de meest onsympathieke manier van winnen die er bestaat. De ware ontlasting van de spanning ontbreekt.

Gelukkig hadden de leden van Egelantier Boys reeds op 18 december een voorproefje genomen op het behalen van de eerste periodetitel in de eerste klasse B RVB-zaterdag. De 2-1 zege op Hermandad

betekende dat de club van de Krabbendijkestraat zo goed als zeker een eerste voor-schot op promotie nam. Er was nog één 'maar' die volledige zekerheid uitsloot. Dat waren de

resterende drie minuten die nog tussen FC Vlotbrug en SC Zuiderpark moesten worden gespeeld. In die honderdtachtig seconden had Zuiderpark tot taak een 3-2 achterstand goed te maken. Dat lukte de Rotterdamers zaterdag niet. De aanwezige spion van Egelantier Boys kon de oefenende hoofdmacht (5-1 winst op DES'67) daarom na terugkeer uit Hellevoetsluis het heuglijke nieuws mededelen.

"Toch is het een verrassing dat we die periodetitel hebben gepakt. Zeker als men zich realiseert dat we drie van de eerste vier duels verloren," vertelt Leo Lamers, trainer van Egelantier Boys. "Daarna hebben we er vijf op rij gewonnen. Vooral de 9-1 tegen PKC'85 is in ons voordeel ge-

weest. Daardoor was ons doelsaldo beter dan dat van Zinkwegse Boys en Zuiderpark."

Plotseling

Het succes van Egelantier Boys komt voor buitenstaanders een beetje plotseling. De kleine (acht elftallen), maar oh zo gezonde club had altijd een onopvallend, onderaan de ranglijst vertoevend eerste elftal. "Toch," weet Lamers, "was vorig seizoen al een stijgende lijn zichtbaar. Na een slechte start eindigden we als

Zelf speelde de 47-jarige Lamers tien jaar in het eerste elftal van 'EB', zoals de club ook wel wordt genoemd. "Ik was vooral een hardwerkende middenvelder. Ik ken de club dus door en door. Dat heeft vooral voordelen. Je weet wat je aan iedereen hebt, kent de karakters. Een trainer moet vooral consequent zijn. Voorafgaand aan een seizoen maak je afspraken met de groep. Die moet je zo veel mogelijk nakomen, al zijn er soms factoren, waardoor je anders moet beslissen. Bij mij staan de betere spelers er ook wel eens naast." Lamers houdt de jeugd die de club heeft in de gaten. "Jongere spelers krijgen bij mij een kans. De linksback en de linksbuiten zijn beiden negentien jaar.

Die jongens hebben zich inmiddels bewezen. Helaas hebben we dit seizoen geen A-elftal. De oudere B-junioren trainen regelmatig met de selectie. Dat is goed voor hun ontwikkeling."

Toekomst

De toekomst van Egelantier Boys, dat in de aanloop naar het in 1997 te vieren veertig jarig jubileum al druk in de weer is, is echter op dit seizoen gericht. Met nog vier duels te gaan bedraagt de voorsprong op naaste belager Zinkwegse Boys een punt. Over tien dagen moet de Lamers-brigade naar de Zinkweg. "Eerst moeten we nog van Hermandad zien te winnen. Verliezen we die wedstrijd, dan staan we gewoon een punt achter."

De oefenmeester vreest na de gedwongen pauze van de laatste weken vooral voor het ontbreken van competitie-rimte. "Oefenwedstrijden zijn leuk, maar straks gaat het weer om de punten. Daarom wil ik het eerst nog wel eens zien." "Uiteraard is het een teleurstelling als we geen kampioen worden. Ik denk dat men bij Zinkwegse Boys net zo denkt. Het hele seizoen bovenin draaien en niet promoveren, dat vindt niemand leuk. Egelantier Boys zou

in de hoofdklasse geen slecht figuur slaan. We hebben al een paar keer tegen clubs uit die afdeling gespeeld. Geen enkel duel ging verloren." "Laat ik echter niet op de zaken vooruitlopen. Er kan nog van alles misgaan," klinkt het behoudend.

Kapsones

Kampioenschap of niet, Lamers is ook volgend seizoen aan de club verbonden. "Het bestuur heeft gevraagd of ik voor twee

jaar wilde bijtekenen. Ik heb gezegd dat we het beter van jaar tot jaar kunnen bekijken. Ik doe het toch niet voor de poen. Mocht het niet meer lopen, dan ga ik toch wat anders binnen de club doen. Solliciteren doe ik niet meer. Nee, ik ben op een leeftijd gekomen dat ik niet meer aan dat circuit meedoe."

"Dat heeft niets met kapsones te maken. Iedere trainer probeert zich toch zo goed mogelijk te verkopen. Op het veld moet je het echter waarmaken."

Leo Lamers wordt bij Egelantier Boys op handen gedragen. "Een trainer moet vooral consequent zijn." Foto Fred Ernst/Cor Vos

Titel voor Egelantier Boys

Het elftal van Egelantier Boys. Foto Cor Vos

Rotterdam - Voor het eerst na 34 jaar ging de vlag in top. Dat hebben ze in de omgeving van de Krabbendijkestraat en Charloise Lagedijk ook geweten. Een knallend vuurwerk werd ontstoken nadat Egelantier Boys middels een

5-3 (5-1 ruststand) zege op PKC'85 het kampioenschap van de eerste klasse B had veroverd. Grote man bij de formatie van trainer Leo Lamers was Paul Brouwer. De aanvaller maakte drie treffers en bracht daarmee zijn totaal op

38 (van de 55). Aanvoerder Henry van der Werf en Henny Magelaars maakten de andere doelpunten. Voor opponent PKC'85 hadden Moen Doekhi, Parma Ramlal en Majo Chauthi succes.

Ook tijdens het bekertoernooi zou dit een memorabel seizoen blijken want tijdens de RD-trofee werden een aantal KNVB clubs uitgeschakeld.

Zo werden KNVB'ers OHVV, SSS en de Musschen uit de beker geknikkerd helaas bleek LMO een maatje te groot maar was het zeker een schande door hen uitgeschakeld te worden, Egelantier Boys haalde met regelmaat de krant dat jaar.

Paul Brouwer velt ook De Musschen

Scherpschutter schiet Egelantier Boys naar derde ronde

Door Joost de Jong

Rotterdam – Hij heeft de praatjes van een vedette en de zelfzuchtigheid van een echte spits. Maar Paul Brouwer doet wat hij moet doen: scoren.

De spits van Egelantier Boys grossiert in doelpunten en maakt daarbij geen onderscheid tussen competitie-, beker-, of trainingspartijtjes. Gisteravond schoot hij de zaterdagkampioen van de eerste klasse B in de RVB hoogstpersoonlijk naar de derde ronde van het toernooi om de Rotterdams Dagblad Trofee. Zijn twee treffers betekenden aan de Oldegaarde de verrassende eliminatie van De Musschen: 0-2.

De 27-jarige aanvaller heeft dit seizoen inmiddels 38 keer de roos getroffen. Met 34 competitietreffers was hij grotendeels verantwoordelijk voor het kampioenschap van zijn ploeg, terwijl hij in het toernooi om de Rotterdams Dagblad Trofee momenteel vier kruisjes achter zijn naam heeft. Logischerwijs trekt de doelpuntenmachine met die prestaties de aandacht van het leger scouts van hoger spelende verenigingen. Tijdens het duel met De Musschen loerden dan ook spionnen van Excelsior Maassluis en Spijkenisse naar de verrichtingen van Brouwer. „Ik was er daarom natuurlijk op gebrand om een goede wedstrijd te spelen,” wist de makkelijk scorende spits na afloop van de bekertriomf dan ook laconiek. Dat lukte tegen De Musschen, dat slechts vier vaste krachten in de gelederen had, aardig. Al na drie

minuten was hij de complete De Musschen-verdediging te snel af en restte doelman Michel Kroep geen andere mogelijkheid dan de aanvaller onderuit te halen. De doelman mocht daarop inrukken, waardoor de gastheren vrijwel het gehele duel met tien man speelden. Daarna hield Brouwer zich een half uurtje koest, om vervolgens na een fraaie voorbereidende actie van zijn compaan Ton van Assendelft invaller-doelman Remco Tilman op de proef te stellen. De keeper van De Musschen A-regionaal kon op dat moment nog redding brengen, maar moest vlak voor rust in Brouwer toch zijn meerdere erkennen. Linkerverdediger Harry Schippers speelde de bal diep, Brouwer omzeilde de buitenspelval en passeerde de sluitpost koelbloedig: 0-1.

Na de onderbreking moest De Musschen uiteraard meer risico's nemen. De zondagtweedeklasser speelde de bal wel kundig rond, maar was nimmer in staat om een gat te vinden in de muur die Egelantier Boys onder leiding van libero Mike van Woerkom rondom het eigen strafschopgebied optrok. De thuisploeg liet op het middenveld en in de defensie echter veel ruimte liggen, waarvan Brouwer gulzig profiteerde.

In die fase toonde de makkelijk scorende spits ook één van zijn onhebbelijkheden. Tweemaal schoot de aanvaller zelf op het doel van Tilman, terwijl de meegelopen Van Assendelft er evenzovaak beter voorstond. „Ja, dat is het instinct van een echte spits.

Deze snoekduik van Paul Brouwer levert geen doelpunt op. Remco Tilman stopt, tot opluchting van Emanuel Furta, de inzet. Foto Cor Vos

Ik wil het soms te veel alleen doen,” verklaart Brouwer zijn drang naar de goal. De spits had een kwartier na rust wél het gelijk aan zijn zijde, toen hij Van Assendelft weer niet aanspeelde. Hij kapte op de rand van het zestienmetergebied zijn bewaker Edwin Kik uit en zorgde met een droge knal voor de 0-2 eindstand.

Afwachtend

De goalgetter neemt ten aanzien van andere clubs een afwachtende houding aan. „Ik heb het bij Egelantier Boys goed naar mijn

zin. Maar het is natuurlijk wel een leuke uitdaging om bijvoorbeeld bij Excelsior Maassluis in de eerste klasse te spelen,” speculeert Brouwer, die ook zijn jeugdijaren al bij Egelantier Boys doorbracht. Daarna speelde de spits drie seizoenen bij LMO, alvorens voor één jaar naar CVV te vertrekken. Daar kwam hij vanwege een enkelblessure en toenemende werkzaamheden op zondagen weinig aan spelen toe, zodat de aanvaller weer terugkeerde naar zijn oude liefde.

De matchwinnaar van gister-

avond zal in de derde ronde, als Egelantier Boys op eigen veld de winnaar van DRL-LMO ontmoet, door een schorsing niet van de partij zijn. De spits, die zich goed bewust is van de betekenis die hij voor van zijn ploeg heeft, is in het veld immers een 'prater'. Hij gaat herhaaldelijk in conclaaf met tegenstanders en publiek, maar reageert zich ook af op scheidsrechters en aanverwante zaken. Een vorige week tegen SSS om die reden opgelopen rode kaart houdt hem op 3 mei daarom aan de kant.

Sprookje Egelantier Boys ten einde

LMO heeft weinig moeite met gehavende afdelingsclub

Door Sjoerd Bootsma

Rotterdam – Vooraf was er een sprankje hoop op nog een verrassing. Na OHVV, SSS en De Mus-schen kon slechts een wonder voor een nieuw succes in de strijd om de Rotterdams Dagblad Trofee zorgen. De schorsing van vier belangrijke spelers, onder wie topscorer Paul Brouwer, zou uiteindelijk tegen LMO een te groot gemis blijken: 0-3.

SC Feyenoord speelt zondag

Rotterdam – Sportclub Feyenoord, met UVS de belangrijkste kandidaat voor het kampioenschap van de eerste klasse B, speelt reeds zondag de voorlaatste competitiewedstrijd tegen Unitas. Dit in verband met de bekerfinale op Hemelvaartsdag. Op het terrein van Spartaan'20 wordt om 14.00 uur afgetrapt.

- HOV won een oefenduel tegen 's-Gravenzandse SV met 6-2 (1-1). Maurice de Jong (3x), Jan Bontes (2x) en Willem Deering maakten de doelpunten voor de Crooswijkers.

- Melissant en Puttershoek strijden morgenmiddag (17.00 uur) op het terrein van NSVV in Numansdorp om het klasseperiodekampioenschap van de eerste klasse A RVB-zaterdag. De winnaar van die ontmoeting speelt op Hemelvaartsdag of zaterdag 14 mei tegen SC Zuiderpark om een plaats in de hoofdklasse.

„Ik wist dat ook LMO vier spelers miste, maar dat heeft een sterke selectie,” aldus Leo Lamers, de succesvolle trainer die de club naar de titel in de eerste klasse B leidde. „We hadden vooral te weinig kracht om te scoren. Toch vind ik dat we op deze manier waardig afscheid van het toernooi hebben genomen. Men mag niet vergeten dat wij tegen al die KNVB-clubs op onze tenen hebben moeten lopen. Je weet dat 't verhaal een keer over is. Na de eerste helft had ik nog hoop, maar toen die tweede goal viel, wist ik dat het over en sluiten was.”

Voor collega Huub Hulst telde niet alleen het bereiken van de laatste zestien. Veel belangrijker voor de Berkelaar was dat Rogier Greebe, Milton Benjamin, Ronald Nossent en René Comen hun schorsing konden uitzitten. Zodoende kan de mede-koploper in de derde klasse C de twee duels tegen SSW (12 mei) en WRW (14 mei) nagenoeg compleet ingaan. Alleen Ronald Nossent zal één van die ontmoetingen missen, omdat hij afgelopen zondag in Hekelingen zijn vierde gele kaart zag.

Hulst: „Dat is het fijne van dit toernooi. Doe je lang mee, dan kun je je schorsingen kwijt raken. Ik ben blij dat, op Ronald na, van de schorsingen af zijn. Uiteraard maken we een goede kans om kampioen te worden, al moeten we eerst nog winnen.”

Vanwege het drukke programma dat LMO en tegenstander DCV hebben, is besloten om reeds maandag (19.30 uur) op het Waalplantsoen in Krimpen aan den

LMO-aanvaller Rodney Dumeë (l), goed voor twee doelpunten, wordt door een speler van Egelantier Boys uit z'n evenwicht gebracht. Foto Fred Ernst/Cor Vos

IJssel aan te treden. „We zijn zeker niet kansloos,” meent Hulst. „Tegen clubs die in een hogere klasse spelen, doen we het altijd goed. Daar kan DRL over meepraten.”

Initiatief

De twee gehavende elftallen begonnen voorzichtig aan de Krabbenijkestraat. Uiteraard kreeg LMO, dat soms slordig opbouwde, het initiatief in de schoot geworpen, want die tactiek van Leo Lamers had in de voorgaande ronden z'n vruchten afgeworpen. Door hard werken hield Egelantier Boys de tegenstander weg

van het domein van Hans Schippers. De tegenaanvallen hadden echter niet het gevaar van de voorgaande weken. Daarvoor mist Ton van Assendelft nou net die snelheid, die Paul Brouwer wel heeft.

LMO, met voorstopper Richard van Ostayen in een wel een zeer aanvallende rol, kwam na 27 minuten op voorsprong. Patrick de Held zette vanaf de rechterflank voor, waarna Rodney Dumeë de bal achter Schippers knikte: 0-1. Pas na de rust zetten de bezoekers goed door. De krachten vloeiden langzaam uit de lichamen van de RVB-spelers. In de

51ste minuut was het wederom Dumeë die bal met zijn hoofd tegen de touwen drukte: 0-2. Raymond de Waard en Mark van der Poel zagen vanaf de kant die treffer geproduceerd. Hulst spaarde zijn aanvallers. Zo ook Dick van Elzen, waardoor LMO het laatste kwartier volmaakte met tien spelers. Dat kon Patrick de Held niet weerhouden om, wederom met het hoofd, het derde doelpunt aan te tekenen.

Een eretreffer was Egelantier Boys niet gegund. Daarvoor misten de schoten van Van Assendelft en Broeders net de juiste richting.

DE BOSNIËRS

In 1996 kwam Egelantier Boys in aanraking met de Bosniërs.

De Bosniërs zijn in de begin jaren 1990 gevlucht voor de oorlog in hun land. Met hun komst in Rotterdam ontstonden er ook behoeftes voor onderling contact tussen de Bosniërs.

De uitgelezen manier om deze contacten te leggen was door sport en dan met name de voetbalsport. Het begon met losse afspraken op zondag op het veld bij de Maastunnel, het was voor de lol met elkaar een potje te voetballen en met elkaar wat te praten. Langzamerhand werden onze trainingstijden uitgebreid en werd er ook op dinsdag, donderdag en zondag getraind.

Onze bijeenkomsten waren niet zo zeer gericht op het voetballen, maar was meer een ontmoetingsplek.

Door onze landgenoot Ismet Halilovic waren wij een keer uitgenodigd om met Egelantier Boys te komen praten.

Uiteindelijk zijn de Bosniërs ingegaan op de uitnodiging om een elftal te vormen. Sindsdien maken ze een vast onderdeel uit van Egelantier Boys en zijn ze één geworden met de identiteit van Egelantier Boys. Vanaf 2004 is hier een tweede elftal bijgekomen.

De Bosniërs hebben hun sporen in de geschiedenis van Egelantier Boys overduidelijk achtergelaten. Op sportief vlak hebben de Bosnische elftallen diverse keren de titel gewonnen. Maar daar eindigt hun succes niet, want ook op financieel gebied hebben de Bosniërs een heleboel bijgedragen door het werven van onder andere sponsors, scheidsrechters en het organiseren van meerdere toernooien. In dit straatje past ook het grote hoeveelheid vrijwilligerswerk die de Bosniërs verrichten. Op bestuurlijk vlak zijn de Bosniërs al langere tijd een toegevoegde waarde en zijn zij een van de redenen voor een goed lopende motor die Egelantier Boys draaiende houdt.

Boven:

Zaim Omerovic, Asim Mahovkic, Suad Aljic, Mensur Mujagic, Amir Milic, Ibro Delic, Esad Ibralic, Senad Omerovic

Onder:

Emil Barakovic, Vejsil Omerovic, Fuad Sejtarija, Ismet Halilovic, Salko Mostric, Senad Merdanovic, Sead, Nihad Delic

'Mister' Cor van der Jagt heeft geen dubbelganger

Door Ed Voortmeijer

Rotterdam — Nog éven en het is zover. Over welgeteld negen dagen, op vrijdag de vierde april, vindt bij Egelantier Boys de niet alledaagse huldiging plaats van een bestuurder, die veertig jaar lang bijna al zijn vrije tijd en energie in deze vereniging heeft geïnvesteerd. Bedoeld wordt, uiteraard, wedstrijdsecretaris en erelid Cor van der Jagt (65), alias mister Egelantier Boys, die zich tijdens de oprichtingsvergadering, geropen voelde toe te treden tot het bestuurlijke kader van de nieuwe voetbalvereniging.

Aan het begin van het interview wil de goedlachse Cor van der Jagt één ding duidelijk stellen: „Ik heb het nog steeds helder op m'n netvlies staan, die oprichting van mijn kluppie. Maar er zijn genoeg lui uit die tijd, die mij dat niet kunnen nazeggen. Die zijn aan het dementeren.”

„Ik ben opgegroeid in het goede deel van de Egelantierstraat in Bloemhof. Dat begon bij nummer elf. Met de bewoners van de lagere nummers bemoeiden wij, dat wil zeggen de jongelui, die regelmatig tegen een balletje traptten, ons niet. Die deugden niet. Hoewel... de drie dochters van die NS-B'er, ene Bartels, mochten er zijn. Ik herinner me, dat de mooiste Gertrude heette. Helaas was zij zes jaar ouder dan ik.”

„Eeuwige vrijgezel' Van der Jagt (Ik ben geen vrouwenhater, maar ik was getrouwd met de club) zwijgt even en staart voor zich uit. „O ja, ik had het over die oprichtingsvergadering. Die vond plaats in het piepkleine keukentje van de kapperszaak van Nico de Ruitter, op de hoek van de Egelantierstraat. Omdat wij altijd naar Feyenoord gingen kijken - wij waren 'beschaafde vak S-ers' - werd met

algemene stemmen voor de zaterdag als speeldag gekozen. De kapper werd voorzitter en mij bombardeerden ze tot algemeen- en wedstrijdsecretaris. Die laatste functie probeer ik nog steeds te vervullen. Sinds twee jaar doe ik overigens alleen nog maar de eerste twee elftallen. Oud-doelman Arie Baan helpt mij met de lagere teams.”

„Ze hebben het destijds goed ingeschat, want deze pur-sang clubman en mede-oprichter heeft zijn bestuurlijke taken altijd uiterst serieus genomen,” vertrouwt voorzitter Herman Appers ons toe. En vol bewondering: „Ome Cor, zoals hij door 99 procent van de leden wordt genoemd, is altijd het boegbeeld van Egelantier Boys geweest. Wat zeg ik? Boegbeelden gaan kapot. Cor is het achterstevan van de vereniging. De nummer één van Egelantier Boys.”

De enige zoon van de robuuste Transvalia-back Piet van der Jagt was, evenals een achttal vriendjes uit de Egelantierstraat, tot die gedenkwaardige vierde april 1957 lid van DHZ. Begrijpelijk, dat de kersverse Egelantier Boys, die hun wedstrijden op veld achtten van het inmiddels legendarische veldencomplex Laag Zestienhoven speelden, zich uit het oogpunt van kostenbesparing in het blauwe 'DHZ-shirt' hesen.

„De reis van Bloemhof naar het noorden van de stad was op zich al een avontuur,” vertelt de aantaande jubilaris, die als linksbuiten vijf jaar deel uitmaakte van het eerste elftal. „Niemand had een auto. Dus moesten we trampen. Met lijn 5, drie jaar lang. Daarna verkasten we naar de Reedijk. Qua afstand een uitkomst, maar het kostte ons wel twee elftallen, omdat we het daar een jaar zonder kledgelegenheden

De overige bestuursleden bereiden Cor van der Jagt (op tafel) vast voor op de huldiging die hem op 4 april staat te wachten. Foto Jaap Rozema/Rotterdams Dagblad

moesten doen.” Na zeven jaar Reedijk en nog eens vier jaar Schulpweg, belandde de club van Van der Jagt 22 jaar geleden op het gemeentelijk complex aan de

Krabbendijkstraat waar anno 1997 nog steeds door vijf senioren- en zes jeugdteams tegen een balletje wordt getrapt. Het door Wil Broxks getrainde vlaggeschip

speelt voor het eerst in de clubhistorie in de vierde klasse, waar het een positie in de middenmoot inneemt. Egelantier Boys is een oer-Rotter-

damsse vereniging met vele mogelijkheden, maar ook vele beperkingen. Penningmeester Martin Nagtegaal betaalt zijn spelers nog geen dubbelte uit. En zo hoort het natuurlijk. Vindt althans Van der Jagt. „Want,” zegt hij dreigend, „op het moment dat ik merk dat een speler wordt betaald, steek ik de kantine in de brand!”

„Dat we in het verleden nooit hoger hebben gereikt dan de hoofdklasse van de voormalige RVB, komt mede doordat we niet betalen. We hebben genoeg goede voetballers in onze gelederen gehad. Wat denk je van Nicky Peltier, een heuse international uit Trinidad!? Hij speelde mee in een kwalificatiewedstrijd tegen de USA. En om dichter bij huis te blijven: Ray Lemmens, Wendel Samsey, Jerrel Bell, Kenneth Wolff en Wendel Piqué. Voor ons was het bereiken van de finale van de Rotterdam Nieuwsblad Cup in 1977 tegen HION het absolute hoogtepunt,” meldt de aantaande jubilaris.

Cor van der Jagt, die z'n dagelijkse kost verdiende als machinebankwerker en als onderhoudsmonteur van benzinepompen, heeft zijn immense populariteit bij Egelantier Boys vooral te danken aan de inspanningen, die hij zich altijd heeft getroost voor de vereniging. Op het penningmeesterschap na vervulde de noeste werker alle bestuurstaken, nam hij ooit het trainerschap waar en doet hij samen met Theo de Groen van goede buur Nelson/LSV het onderhoud van de gezamenlijk gepachte kantine en de velden. Er mag dan een wetenschappelijk onderbouwde theorie bestaan, dat iedereen een dubbelganger heeft, Cor van der Jagt vormt daarop een onbetwistbare uitzondering.

Saamhorigheid bij Egelantier Boys van het grootste belang

Het bestuur van de jarige Egelantier Boys.

ROTTERDAM - De oprichters hadden veertig jaar geleden niet kunnen bevroeden dat hun cluppie nog eens het veertigjarig bestaan zou vieren. Toch gebeurde dat vorige week bij de Rotterdamse voetbalvereniging De Egelantier Boys. Afgelopen donderdag is een receptie op het gemeentelijke complex aan de Krabbendijkestraat gehouden en daags erna vond een grote feestavond plaats met een keur van artiesten. Als klap op de vuurpijl nam doelman Hans Schippers zaterdag, na vele jaren trouwe dienst onder de lat, definitief afscheid.

„En de jeugd gaat in het kader van het veertigjarig bestaan op 27 april naar de Koningin Julianatoren in Apeldoorn”, voegt secretaris Henk Levleger er aan toe. „In de kapperszaak van Nico de Ruiter in de Egelantierstraat (vlakbij de Putsebocht in Bloemhof, red.) is het allemaal begonnen. Achttien leden telde toen de club, die op zaterdag ging spelen, omdat de leden zondag graag naar Feyenoord wilden.

De contributie bedroeg destijds een kwartje in de week. Het is nu iets meer, maar we hebben nog steeds een van de laagste contributies”, laat voorzitter Herman Appers weten.

Vijf leden van het eerste uur zijn nog steeds actief binnen de vereniging. Eén van hen, Cor van der Jagt, die al veertig jaar wedstrijdsecretaris is en vele functies binnen het bestuur heeft bekleed, werd donderdag twee keer onderscheiden. Allereerst door portefeuillehouder Rob Landsbergen van de deelgemeente Charlois, die de Karel de Stoutespeld in zilver aan de kleine, bescheiden Van der Jagt uitreikte. Even later ontving hij van de vice-voorzitter Bredie van het district Rotterdam de waardeeringsspel in goud. Aan Herman Appers werd de oranje gekleurde bondsflag overhandigd.

„Het is een aparte vereniging. Zo speelt bijvoorbeeld Henk Visser al veertig jaar voetbal bij ons. Hij zal er nu wel ruim elfhonderd wedstrijden in totaal hebben opzitten. We hebben dit seizoen ook een compleet elftal met Bosniërs”, stelt Herman Appers, die te kennen heeft gegeven op de eerstkomende algemene ledenvergadering in september de voorzittershamer neer te willen leggen. Negen jaar voorzit-

ter vindt Appers welletjes. „Vers, nieuw bloed met een andere visie kan geen kwaad”, licht de scheidend praeses zijn besluit toe.

De Egelantier Boys is financieel gezien een zeer gezonde vereniging ondanks 'slechts' 190 leden. Er spelen vijf senioren- en zes jeugdelftallen, alsmede een zaalteam in competitieverband. De club begon op Laag Zestienhoven en via de Reedijk en de Schulpweg belandde het 22 jaar geleden op het gemeentelijke complex aan de Krabbendijkestraat. Volgens beide heren vormt de Betuwelijn of een andere spoorlijn geen bedreiging. „Nieuwe leden en vooral jeugdleden kunnen gerust komen. Ze zijn welkom bij onze relatief vrij kleine voetbalvereniging”. „Omdat we, vervolgen Appers en Levleger, „er niets voor voelen om spelers te betalen, zullen we wel nooit het hoogste niveau halen. We spelen nu vierde klas KNVB. Vroeger hebben we ook nooit hoger dan hoofdklasse RVB gespeeld. We zullen al blij zijn als het eerste elftal onder leiding van trainer Wil Broxks zich dit seizoen weet te handhaven. We zijn niet vies van succes, maar een grote saamhorigheid binnen de club is van even groot, of zelfs van meer, belang.”

RUUD GRAVENDIJK

3

VIERING 40 JAAR EGELANTIER BOYS

We hebben reeds enkele activiteiten ter viering van ons 40-jarig bestaan achter de rug.

Op donderdag 3 april werd in de kantine 's-avonds de officiële receptie gehouden en hebben kunnen vaststellen dat deze erg goed werd bezocht door diverse verenigingen en instanties die ons kwamen feliciteren. Opmerkelijk ook de grote aanwezigheid van het 1e elftal en de A-spelers.

De lovende woorden werden over E.B. uitgesproken door hen die het woord voerden en hoopten dat E.B. ook het 50-jarig jubileum zal halen.

Voor Cor v.d. Jagt werd het zeker een onvergetelijke avond want hij werd door de Deelgemeente Charlois voor zijn vele werkzaamheden in de afgelopen 40 jaar beloond met "**De KAREL DE STOUTE-SPELD in het zilver**", welke met de bijbehorende oorkonde werd uitgereikt door Charlois' bestuurder de heer R. Landsbergen.

De heer R. Landsbergen speldt de Karel de Stoute-speld op bij Cor v.d. Jagt.

4

DE KAMPIOENEN

EGELANTIER BOYS C1

Op zaterdag 19 april j.l. werd in de schaduw van "DE KUIP" Egelantier Boys C1 kampioen middels een 1-5 overwinning op Feyenoord. C1 werd ook in de najaarsreeks kampioen, dus een succesvol seizoen. Spelers, leiders en trainer van harte gefeliciteerd.

EGELANTIER BOYS 5

J.l. zaterdag werd zoals reeds enkele weken verwacht het 5e kampioen door in en tegen Excelsior M. met een 0-6 overwinning huiswaarts te keren. Dit team wat dit jaar voor het eerst bij E.B. speelt bestaat volledig uit spelers afkomstig uit Bosnië-Herzogewina. Wij feliciteren alle spelers en in het bijzonder

Asim Mahovkic met dit behaalde resultaat.

EGELANTIER BOYS E1

E1 wist afgelopen zaterdag de laatste wedstrijd van dit seizoen tegen concurrent B.Z.C.'95 winnend met 0-3 af te sluiten en nam de koppositie hierdoor van hen over en werd aldus kampioen.

Spelers en leider Willem van harte proficiat met deze knappe prestatie.

EGELANTIER BOYS SEIZOEN 91 - 92

EGELANTIER BOYS 6
KAMPIOEN 1991/1992

EGELANTIER BOYS seizoen 1995/1996
met dank aan de Fa. Peiniger te Heijningen

'Egelantier Boys-uit', te lastig voor Spartaan'20

Door Ed Voortmeijer

Rotterdam — Surprises in beker-toernooien zijn zo oud als de voetballerij. De 'mindere goden' laten tot grote hilariteit van de liefhebber hun 'grotere broers' met aanzienlijke regelmaat struikelen. In 1977 bracht de toenmalige 'onderbondsclub' Egelantier Boys het zelfs tot de finale van de Rotterdamse Nieuwsblad Cup, waarin Henk Levöleger en zijn kornuiten uiteindelijk hun meerdere moesten erkennen in HION.

Of de geschiedenis zich 21 jaar na dato in het toernooi om de Rotterdamse Dagblad Trofee herhaalt is nog maar de vraag, feit is dat tweedeklasser Spartaan'20 zich verslikte in de in de strijdlust van de blauw-zwarte cupfighters. Dankzij een volkomen verdiende 1-0 overwinning bekert de nietige vierdeklasser van de Krabbendijkestraat glunderend verder. Nog zeker twee weken, want Feyenoorder David Connolly lootte de club van voorzitter Jan Huijbers vrij voor de tussenronde van volgende week.

Er werd me de afgelopen weken wat afgedroomd door Marcel Amens, de spelverdeler van Egelantier Boys. Als zijn elftal nou eens zou winnen van de club, waarin hij vanaf z'n prille jeugd tot eerste jaars senior (onder Hans Maus) had gespeeld, dat zou toch fantastisch zijn! De meeste dromen zijn bedrog, maar opnieuw bleek het trofeevirus hardnekkiger te zijn dan menigeen kon vermoeden. Op basis van een verschrikkelijke dosis wilskracht en vechtlust werd gisteravond het 'onmogelijke' gerealiseerd. Alleen: Amens zat tijdens 'de leukste wedstrijd van het jaar' op de bank naast z'n trainer Wil Broxks. Hij zat z'n laatste van zes wedstrij-

Eduard Booms, de hardstwekende Spartaan'20-speler, is Mervin Verploegen in dit kopduel dan wel de baas; hij slaagde er echter niet in te scoren. Foto Cor Vos

den schorsing uit wegens twee rode kaarten, die hij had opgelopen in het competitietreffen tegen Oudewater.

Amens baalde. Wat had hij graag in de wei gestaan! Zijn ploegmakers lieten hem echter niet in de steek. Zij rechtten de rug en gingen onder een asgrauw wolkendek, waaruit de regen met stromen neerdaalde, zonder schroom de confrontatie. Sterker, dankzij hen bleek de aan het grootste knock-out toernooi van Nederland verbonden beker voor de spelers van Spartaan'20 niet met champagne, maar met azijn gevuld. En die moest helemaal leeg! Het vooruitzicht leek nog zo gunstig voor de in degradatienood

verkerende pupillen van oefenmeester Huub Hulst. In de competitie hadden zij immers drie wedstrijden op rij gewonnen en daarna koploper Leonidas een plus-remise afgesnoept. Het was misschien wel daarom dat Spartaan'20 wat te gemakzuchtig dacht over de op papier zwakkere tegenstander, die vooral in de eerste helft fel van zich afbeet en de na een kwartier verworven voorsprong tot het slotakkoord van de uitstekende arbiter John van Es met succes verdedigde.

Pas na de rust realiseerden de Oldegaarde-bewoners zich plotseling de ernst van de situatie. De krampachtige pogingen om de zaak alsnog recht te zetten bleken

vergeefs, omdat de meest fraaie kansen ongebruikt werden gelaten.

„Een geluk bij een ongeluk is, dat we ons nu volledig kunnen richten op het cruciale competitieduel met Puttershoek,” kon Hulst niet anders concluderen. „Dit is een hard gelag.”

Blunder

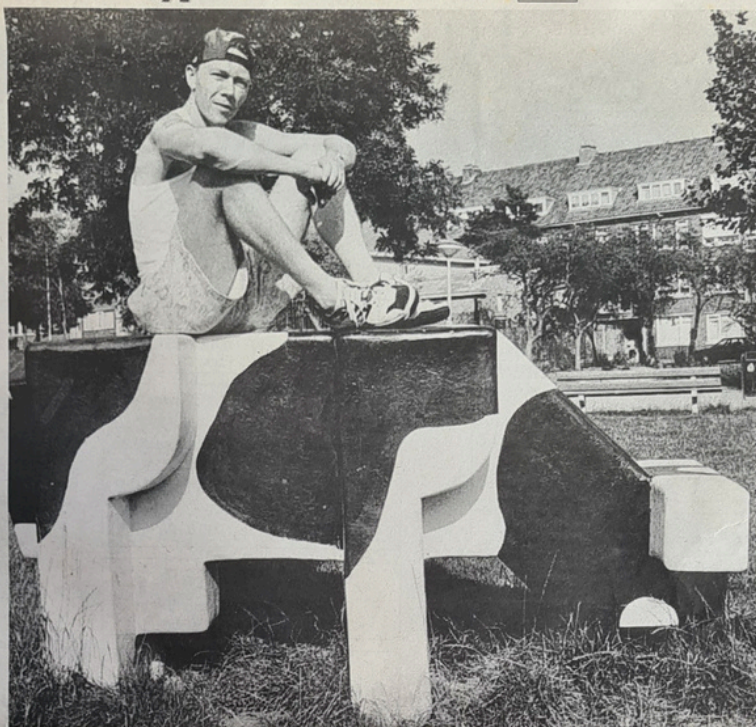
De nederlaag werd al snel ingeleid door een blunder van Alex van Ringelestein. De verdediger speelde de bal in de voeten van Richard van Oversteeg, die Hicham Foullani met een uitstekende pass een niet te missen kans bood: 1-0. Hulst: „Zo'n fout mag niet gemaakt worden.”

Het was gezien de grotere agressiviteit van Egelantier Boys en de doortastendheid, waarmee de gastheren counterden een verdiende voorsprong. Mike van Woerkom, die vlak voor rust uitviel met een - door een vijandelijke nop - veroorzaakt gaatje in de kuit, had Spartaan'20 alle illusies kunnen ontnemen als hij in de 31ste minuut een strakke voorzet van Van Oversteeg niet op de vuisten van de alert uitgekomen invaller-doelman Jos Laurens had geknald. „Als die er was ingegaan,” meesmuilde elftal leider Levöleger later, „dan zou het feest compleet zijn geweest.”

Evenals de naar Vierpolders vertrekende coach Wil Broxks („Dit houden we nooit”) vreesde hij, dat zijn ploeg na de pauze de slag zou verliezen op het middenveld, waar naast de geschorste motor Amens nu ook Van Woerkom ontbrak. Zijn vervanger was de voormalige judoër Rodney Gietel, die pas drie maanden tegen een bal trapt. De debutant bleek echter uit hetzelfde harde hout gesneden te zijn en kweet zich voor zijn doen prima van zijn taak.

Weliswaar dienden de mogelijkheden voor de gasten zich in het tweede bedrijf in overvloed aan, maar de voortreffelijke Egelantier Boys-goalie William Vogel weerstond elke poging van Eduard Booms en de 'invallers' Melvin Meijer en Poi Heiland. Booms, die nog de meeste agressiviteit uitstraalde, wist zich vijf minuten voor tijd zelfs geen raad met een gapend gat voor zich.

Spartaan'20 mocht na de afgang als excuus aanvoeren dat het van z'n trainer niet had mogen aantreden met z'n 'toppers' Spierings, Kok, Lansmans en Willemsse. Zij allen stonden met twee gele kaarten op scherp.

„Het heeft geen zin om voor een paar honderd gulden van club te veranderen, want daar staan een berg verplichtingen tegenover.“

Foto Cor Vos

Door Gerrit Stoelings

'Mijn clubliefde is niet voor een habbekrats te koop'

Scorende spitsen zijn schaars. De vraag naar doelpunten is groot, maar het aanbod vaak gering. Spelers die jaar in jaar uit blijven scoren zijn dus in trek. Paul Brouwer, scorende spits van Egelantier Boys, weet daar alles van. De telefoon in huize Brouwer stond aan het eind van vorig seizoen roodgloeiend, maar toch begint de doelpuntenmachine - die ooit voor CVV en LMO speelde - straks gewoon weer bij Egelantier Boys.

„Ik moet zeggen: ik heb wel even zitten dubben,“ zegt Brouwer, „maar schitterf ben ik toch blij dat ik gewoon bij Egelantier Boys ben gebleven. Er was interesse van diverse clubs. Dat streelde mijn ego, moet ik eerlijk bekennen. Maar ja, wat moet ik. Ik heb het prima naar mijn zin bij Egelantier Boys. Eigenlijk ben ik best trots op de club. Ik heb een blauw hart. Dan laat ik mijn clubliefde toch niet af-

kopen voor een habbekrats.“ „Het heeft geen zin om voor een paar honderd gulden van club te veranderen, want daar staan een berg verplichtingen tegenover. Daar heb ik helemaal geen trek in. Ik zit tegenwoordig een beetje in het zangwereldje. Ik zing geregeld op bruiloften en partijen en daarnaast presenter ik karaoke-avonden. Dat wil ik niet opgeven, dat vind ik ook leuk om te doen.“ Paul Brouwer hoeft dus niet zo nodig naar een andere club. Dat wil echter niet zeggen dat hij niet ambitieus is. Sterker, zijn verwachtingen voor het nieuwe sei-

zoen zijn hooggespannen. „Ik ga er gewoon voor. Elk jaar weer. Ik moet en ik zal meedoen om de prijzen. Ik denk dat het ook moet kunnen. Vorig jaar was ons eerste seizoen in de hoofdklasse en toen vielen we net buiten de prijzen. Dit jaar mik ik op zijn minst op een periodetitel en hoop ik stiekem op een kampioenschap.“ Als een echte spits praat Paul Brouwer van nature in de ik-vorm. „Dat zit er nou eenmaal in,“ zegt hij. „Op het veld zie je dat terug. Het is niet mijn bedoeling, maar af en toe doe ik het lekker alleen. Ik schiet vanuit de gekste

posities. Als ik niet in vorm ben, dan worden mijn ploeggenoten daar natuurlijk gek van. Maar vaak lukt het wel en dan vraag ik mijzelf weer eens af, hoe krijg ik hem erin? Wat dat betreft ben ik onnavolgbaar.“

Weddenschappen

Zijn rapportcijfers vinden weinig navolging. Vorig seizoen tekende hij in achttien wedstrijden achtentwintig doelpunten aan. Het leverde hem twee kratjes bier op. „Ik heb vorig jaar aan het begin van het seizoen twee weddenschappen afgesloten,“ verklaart hij. „Die heb ik allebei gewonnen, want ik had gezegd dat ik twintig doelpunten zou maken. Ook dit jaar heb ik weer gewed, maar nu moet ik er minimaal vijftientwintig maken. Het maakt trouwens niet uit wie er wint, want wat is nou een kratje bier? We drinken het bij Egelantier Boys toch met zijn allen op. De gezelligheid staat voorop.“

Paul Brouwer (l.), topscorer van Egelantier Boys, en Mario Been zijn beiden tevreden met de loting. Foto Pim Ras/Cor Vos

Buurman Been helpt Boys aan thuisduel

Rotterdam — Mario Been, sinds kort weer woonachtig in Rotterdam-Zuid, verrichtte gisteravond de eerste loting voor het toernooi om de Rotterdams Dagblad Trofee in district II. De spelbepaler van Excelsior was te gast bij Egelantier Boys, dat speelt aan de

Krabbendijkestraat en bijna-buurman van de voetballer is. De RVB-club, die vorig jaar verreikte, kreeg ook voor de tussenronde op 11 april een thuisduel door Been aangemeten.

Zie ook pagina 11